

רחל אבנר

ההנחה מיושב־ראש המרכז, **אבנר רגב**, והתחיל להנחות כמרץ האופייני לו: "עכשיו דיבר מנהל בית־הספר הזה והוא. אני מכיר אותו. יש לו דברים חשודים בים לומר..." רגב הפגין אבירות, ויתר על הכבוד לטובת כוכב הערב.

■ עובדים ושבים כרחוב ירושלמי ודאי נבהלו כשראו לפני כמה ימים, שלושה גברים מניפים ידיים וחבלים על גג אחד הבתים. מאוחר יותר הסתבר כי הוחלט על מופע הפתיחה הגרנדיוזי של פסטיבל־ישראל. **סלים סטי**, אחד מהשלושה, יצעד על הגל רק מנניין הסיי נמטק שבירושלים — מעל גיא בן־הינום — לאחר הבניינים שבהר־ציון. השניים האחרים היו המנהל האמנותי של הפסטיבל, **עודד קופלר ועוזי לוי**, מנכ"ל חברה שנתנה חסותה למופע המסוכן.

■ **רפאל ורדי**, מי שמונה לרכו את החומר בפרשת איראן, שנשתכחה מעט כהמולת פר לארד, ו**יעקב נימרודי**, אחד מגיבורי הפרשה, נפגשו השבוע ושוחחו בעניין הפרשה. בעבר נפגשו דרכיהם של השניים, כשי נמרודי סיים את כהונתו כנספח צבאי בטורקיה, והיה אמור להתייף את ורדי כתפקיד מתאים הפעולות בשטחים הכבושים. ורדי השתתף אז בתפקידו עוד כמה חודשים, ואילו נימרודי, שקץ בצפייה, שחרר מצה"ל והי פך למיליונר.

■ נימרודי ערך בחגיגות פורים מסיבה עליזה בביתו. הסיבה היא מיתית למסיבה: סיום שלב ההתיימרות של בנו, **עופר נימרודי**, בפרקליטות. רבים השתוקקו לקבל הזמנה ולא זכו, מכיוון שהוחלט שיהיה זה אירוע פרטי. ככל זאת, היה מוזמן אחד שנעדר באורח כולט מהמסיבה: המדובר ב**נארינון (ננוני) מוזס**, שהוזמן עליידי עופר ואשתו **לילי**. מוזס הוא גיסו של **עמירם ניר**, עליו הכריז נימרודי מילחמה.

■ ההצגה הפופולרית מיר"ל לא אפרת כמעט שלא הועלתה עקב מחלתו של שחקן הבימה שימעון כהן. השחקן, המגלם בהצגה את בנה של הגבירה

המקום לעריכת התערוכה לבעלה. ערב הפתיחה קרתה לקדר תאונה: כשפסע בחושך במדרגות, המכוסות בבד שחור בין הקירות השחורים, מעד ונפל. במשך כל הלילה חלם שבבוקר יתעורר כשעמוד־השידרה שלו שבור. אך חוץ מצליעה קלה לא קרה לו שום דבר רציני. התערוכה נקראת **כצבע הקירות במקום שבו היא נערכת** — תערוכה שחורה.

גוטמן לא ידע אם היא מהתלת בו אם לאו, ונראה מבוהל כהוגן.

אליו והודיעה לו: "ההזמנה מבר טלת, מפני שלא ידעתי שהינך מסוכסך אם אחד המוזמנים".

דפנה ברק

דו קדר הציג את תמונותיו בגלריה זמנית. חנות־הבגדים מצקין ברחוב דיזנגוף בתל־אביב נסגרה, והמקום נמכר להור שצאת כתר. זו עדיין אינה מוכנה לפתוח את החנות הגדולה. שבה יימכרו הספרים בשלוש קומות, ושבה יהיה גם בית־קפה בין הספרים. אשתו של קדר, **ציננה (שמאל)**, העובדת בהוצאת כתר, השיגה בינתיים את

לו דבר רומה, אבל במהופך: כשישחק בהצגה השחף בתי אטרון באר־שבע חלה בצהבת, ושחקן של הבימה — **מושה בקר** — אץ להציל את המצב והחליפו בהצלחה.

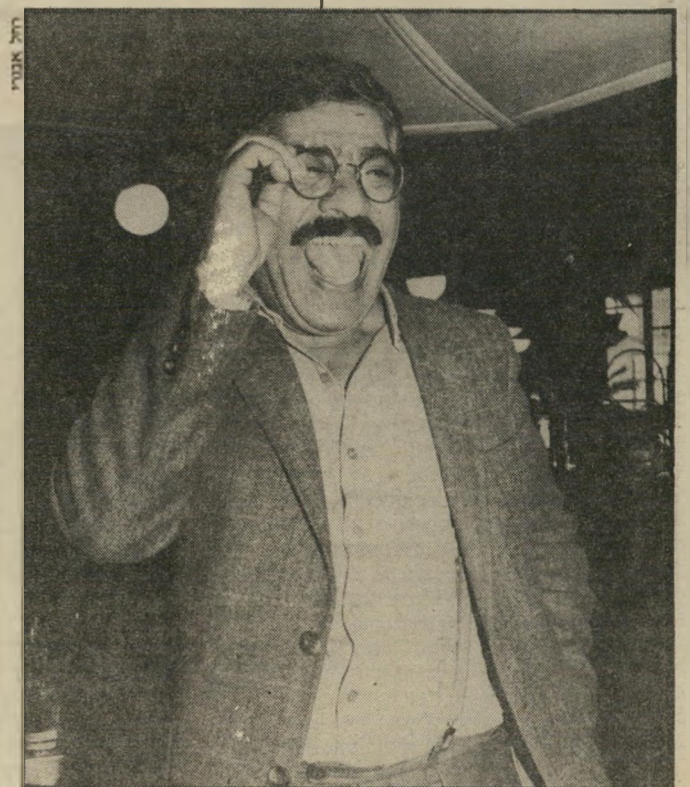
■ היא אינה נחה, שרת־הב־ריאות **שושנה ארכלי־אל** מוזלזלנו. כשבוע שעבר חנכה בנהריה קורס ראשון של אחים ואחיות אתיופיים. ארכלי־אל מוזלזלנו התרגשה מאוד מביקורה במרכז־העולים שם.

■ ארכלי־אלמוזלזלנו נראתה מוטרדת ותשושה מהקורה כי מישררה מאז שנכנסה לתפקידה. אבל משהתנצלו לפני שני עיתונאים שתמכו קולנית במי נזיה כשרה — "מה עשינו לך?" — מיהרה להשיב: "עשיתם טוב! אני לא מתחרטת אפילו לרקת".

■ הפרשן המדיני **הנן קריסטל** הוזמן באותו היום גם לראש־ההמשלה **יצחק שמיר** וגם לממלא־מקומו, שימעון פי רם, לשיחות. לוח־הזמנים לא היה נוח כמיוחד עבור קריסטל, שכן נוצר רווח בין כמה שעות בין שתי הפגישות. ככל זאת, המעי מר מחייב. קריסטל נפגש עם פרס בבוקר והמתין כמה שעות לפגישה המיוחלת עם שמיר. זו היתה הסיבה היחידה לשהייתו בירושלים אותו אחר־צהריים. לכן, מה הופתע משהגיע בבדיק נמרץ למישרד ראש־ההמשלה ונתקבל בקריאה: "מה, לא הודיעו לך שהפגישה בוטלה?" הפגישה, אגב, בוטלה כשי קריסטל כבר שהה בירושלים, זמן קצר לפני קיומה.

■ אשת־החברה הירושלמית **שרה דווידוביץ** ערכה באמ"צ השבוע מסיבה. דווידוביץ הוזמנה, בין השאר, את היועץ המישפטי של סיעת המערך, **יחיאל גרנמן**. לפתע שבה

מירל"ה, קרח בחום גבוה והודיע על כך ארבע שעות לפני תחילתה של ההצגה בכפר־סבא. ממש ברקה ה־90 נזכר מי שנזכר כי השחקן **אריה שחר** לקח את הטקסט של ההצגה שבועיים קודם לכן. שחר היה אמור ל־החליף את כהן, אם זה ישתתף בהצגה אחרת. ביררו בהיסטריה ונאנחו אנחת־רווחה כששחר היר דה שאכן עבר על הטקסט, והוא מוכן לנסות ולמלא את תפקידו של כהן. הוא הפתיע את עמיתיו בשליטתו כרוי התפקיד. אחרי רדת המסך סיפר, כי בעבר קרה

חיים בנאי בא למסיבה שנערכה לכבוד תערוכתו של הצייר דן קדר. המסיבה התקיימה בקפה של בית־הבימה, ובנאי הכריז בשימחה: "סוף־סוף הגעתי להבימה!"

סיפורו של מיקטורן

אליעזר ומינה שוסטק

ישיבת־מליאה? לא עכשיו. אחרי הארוחה!

● השעה היתה כמה דקות לפני 2 בצהריים. **אליעזר ומינה שוסטק** נכנסו בצעדים איטיים למיזנון־הכנסת. הם הסתכלו סביב־סביב, בחרו להם שולחן צדדי וישבו לידו, זה מול זה.

בדיק כשהשעון הורה על השעה 2, צילצל הפעמון וקרא לחברי־הכנסת להיכנס לאולם־המליאה. לישיבה של היום הרביעי. מקצת החברים התחילו לצעוד בכיוון לאולם. עברו כמה דקות וכיסא היושב־ראש נותר ריק. שוסטק, שהוא סגן־יו"ר־הכנסת, היה בטוח שהישיבה מתחילה רק ב־4 ולא מיהר לקום ממקומו ולתפוס את מקומו כיו"ר הישיבה.

דן **תיכון**, סגן אחר של יו"ר־הכנסת, ניגש אליו וביקש ממנו להיכנס לישיבה. מינה התערבה ואמרה: לא עכשיו. אחרי ארוחת־צהריים! תיכון המשיך ללחוץ ואמר שישיבת־הכנסת אינה יכולה להתנהל ללא יושב־ראש. שוסטק אמר שעכשיו הוא אוכל ארוחת־צהריים. והציע שתיכון יגש בעצמו לנהל את הישיבה.

תיכון אמר שלא איכפת לו, אבל הוא השאיר את המיקטורן שלו למטה בחדר. והוא אינו יכול להיכנס לישיבה ללא מיקטורן. אם כן, פנה תיכון לשוסטק. תן לי בינתיים את המיקטורן שלך. עד שתגמור לאכול. ואני אכנס לאולם. גם לזה לא הסכימה מינה ואמרה שוב: אחרי ארוחת־צהריים! לבסוף, אחרי ויכוח קצר, קם שוסטק מכיסאו. פשט את המיקטורן, נתן אותו לדן תיכון, שאץ־רץ לאולם המליאה. שוסטק נשאר אוכל בחולצה ובכנפיות.

כשסיים שוסטק את הארוחה רצה להיכנס למליאה. אך לא היה לו מיקטורן. לכן רץ אחד מסדרני הכנסת והביא את המיקטורן של דן תיכון. זה לבש את המיקטורן שלו. החזיר לשוסטק את השני, והכל בא על מקומו בשלום.